

До реєстр. № 15297
від 05.06.2026

Верховна Рада України

Відповідно до статті 93 Регламенту Верховної Ради України Комітет Верховної Ради України з питань інтеграції України до Європейського Союзу розглянув проєкт Постанови Верховної Ради України «Про парламентську підтримку переговорного процесу про набуття Україною членства в Європейському Союзі» (реєстр. № 15297 від 05.06.2026, внесений н.д. Стефанчуком Р.О. та ін.) (далі – проєкт Постанови).

Метою проєкту Постанови є удосконалення організаційно-правового забезпечення взаємодії Парламенту та Уряду щодо підтримання переговорного процесу про набуття Україною членства в Європейському Союзі, розгляду законопроектів, спрямованих на адаптацію законодавства України до положень права Європейського Союзу (acquis ЄС), виконання міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції, ефективної реалізації заходів, встановлених Національною програмою та дорожніми картами.

Відповідно до пояснювальної записки до проєкту Постанови її прийняття не вплине на дохідну та/або видаткову частини Державного бюджету України.

Комітет Верховної Ради України з питань інтеграції України до Європейського Союзу, розглянувши на своєму засіданні 10 червня 2026 року (Протокол № 264) проєкт Постанови, прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України прийняти проєкт Постанови в цілому з урахуванням пропозицій Комітету у такій редакції:

«З метою забезпечення узгодженості державної політики щодо набуття Україною членства в Європейському Союзі Верховна Рада України постановляє:

1. Взяти до відома Національну програму адаптації законодавства України до права Європейського Союзу (acquis ЄС), затверджену постановою Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2026 року № 438, (далі – Національна програма).

Комітетам Верховної Ради України при поданні пропозицій до плану законопроектної роботи Верховної Ради України на відповідний рік враховувати

завдання і заходи, передбачені Національною програмою та її складовими частинами.

2. Кабінету Міністрів України:

1) забезпечити спільно з комітетами Верховної Ради України узгоджене опрацювання законопроектів, спрямованих на адаптацію законодавства України до положень права Європейського Союзу (acquis ЄС) та виконання міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції;

2) у разі проведення з інституціями Європейського Союзу консультацій щодо змісту законопроектів, що готуються для внесення на реєстрацію до Верховної Ради України, а також внесених на розгляд Верховної Ради України, інформувати про результати таких консультацій Верховну Раду України, комітет Верховної Ради України, визначений головним з підготовки і попереднього розгляду законопроекту відповідно до предмета відання (далі – головний комітет), та комітет Верховної Ради України, до предмета відання якого належить оцінювання відповідності законопроектів міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції;

3) щокварталу подавати до Верховної Ради України звіт про стан виконання Національної програми;

4) погоджувати з уповноваженим представником Верховної Ради України проекти актів Кабінету Міністрів України про внесення змін до Національної програми, її складових частин. Таке погодження здійснює уповноважений представник Верховної Ради України з урахуванням позицій профільних комітетів Верховної Ради України, комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого належить оцінювання відповідності законопроектів міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції, членів відповідних робочих (переговорних) груп щодо підготовки переговорних позицій України під час переговорів з Європейським Союзом;

5) щокварталу подавати до Верховної Ради України звіт про поточний стан переговорів про набуття Україною членства в Європейському Союзі, а також надавати інформацію з цих питань під час координаційних зустрічей з керівництвом Верховної Ради України, членами Погоджувальної ради депутатських фракцій (депутатських груп) у Верховній Раді України;

6) забезпечити невідкладне інформування Верховної Ради України про рішення, прийняті щодо України органами Європейського Союзу, а також про окремі позиції держав – членів Європейського Союзу.

3. Встановити, що функцію уповноваженого представника Верховної Ради України, визначену підпунктом 4 пункту 2 цієї Постанови, здійснює Голова Верховної Ради України або визначений ним Перший заступник чи заступник Голови Верховної Ради України.

4. Голові Верховної Ради України забезпечити координацію роботи органів Верховної Ради України та Апарату Верховної Ради України щодо:

1) здійснення розпорядчо-організаційних заходів, необхідних для підготовки проектів актів, визначених розділом III «Функціонування

парламентів у демократичній системі» Дорожньої карти з питань функціонування демократичних інституцій;

2) порядку роботи з Національною програмою, Дорожньою картою з питань верховенства права, Дорожньою картою з питань реформи державного управління, Дорожньою картою з питань функціонування демократичних інституцій і Планом заходів щодо захисту прав осіб, які належать до національних меншин (спільнот) України.

5. Взяти до відома, що Апарат Верховної Ради України проставляє на законопроекті, спрямованому на адаптацію законодавства України до положень права Європейського Союзу (acquis EC) та виконання міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції, спеціальну позначку – «євроінтеграційний», щодо законопроектів, внесених Кабінетом Міністрів України на виконання Національної програми або її складових частин, про що зазначено у пояснювальній записці.

На інших законопроектах, в тому числі альтернативних, може бути проставлено позначку «євроінтеграційний» за рішенням комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого належить оцінювання відповідності законопроектів міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.»

Доповідачем з цього питання пропонується визначити Голову Верховної Ради України, народного депутата України Руслана Стефанчука, співдоповідачем – Голову Комітету, народного депутата України Іванну Климпуш-Цинцадзе.

**Голова Комітету Верховної Ради
України з питань інтеграції України
до Європейського Союзу**

Іванна КЛИМПУШ-ЦИНЦАДЗЕ

ВИСНОВОК

щодо проєкту Закону України

«Про внесення змін до Закону України “Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю” щодо утворення Міжвідомчої координаційної комісії у сфері боротьби з організованою злочинністю (Національного координатора)»

(р. № 13676 від 21.08.2025, Кабінет Міністрів України),¹

(у редакції, доопрацьованій Комітетом Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності від 25.05.2026)²

1. Загальна характеристика законопроєкту.

Відповідно до пояснювальної записки проєкт Закону розроблено з метою виконання пункту 31 Плану заходів з виконання рекомендацій Європейської Комісії, представлених у Звіті про прогрес України в рамках Пакета розширення Європейського Союзу 2023 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09 лютого 2024 року № 133-р, щодо створення постійного національного координатора з питань боротьби з організованою злочинністю.

Як зазначено у висновку головного Комітету, під час підготовки проєкту до повторного першого читання Комітетом взято до уваги і частково враховано пропозиції та зауваження Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України, народних депутатів України, Міністерства внутрішніх справ України, Офісу Генерального прокурора.

Зокрема уточнено перелік органів державної влади, які беруть участь у боротьбі з організованою злочинністю та доопрацьовано редакцію положення щодо переліку органів державної влади, керівники яких входять до складу Міжвідомчої координаційної комісії у сфері боротьби з організованою злочинністю (Національного координатора).

Крім того, оновленою редакцією законопроєкту пропонується до складу Міжвідомчої координаційної комісії у сфері боротьби з організованою злочинністю (Національного координатора) включити за згодою народних депутатів України – членів Комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого віднесено питання протидії організованій злочинності.

¹ Проєкт Закону, визнано таким, що спрямований на виконання міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

² Комітет розглянув проєкт Закону на своєму засіданні 10 червня 2026 року (протокол № 264) відповідно до статті 93 Регламенту Верховної Ради України.

2. Належність законопроекту за предметом правового регулювання до міжнародно-правових зобов'язань України в сфері європейської інтеграції та сфери дії права Європейського Союзу.

За предметом правового регулювання проєкт Закону стосується сфери юстиції, свободи та безпеки *в частині боротьби з організованою злочинністю*, яка входить до розділу «Верховенство права та фундаментальні права» Кластеру 1 «*Основи процесу вступу до ЄС*» в рамках переговорного процесу між Україною та ЄС, та яка охоплюється зобов'язаннями України відповідно до:

1) Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію);

2) Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності, 2000 року (далі – Конвенція проти транснаціональної організованої злочинності)³;

3) Дорожньої карти з питань верховенства права, яка схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 травня 2025 року № 475 (далі – Дорожня карта з питань верховенства права)⁴.

Також додатковими документами ЄС, що стосуються порушень у проєкті Закону питань, є:

- Щорічні Звіти Європейської Комісії про прогрес України в рамках Пакета розширення Європейського Союзу;
- Повідомлення Європейської Комісії Європейському Парламенту, Раді, Європейському економічному і соціальному комітету та Комітету Регіонів щодо Стратегії ЄС по боротьбі з організованою злочинністю на 2021-2025 роки від 14 квітня 2021 р. (COM (2021) 170 final) (далі – Стратегія ЄС).

Разом з тим, особливості правового регулювання аналогічних питань, порушених у проєкті Закону, в ЄС регулюються державами-членами на рівні національного законодавства з урахуванням міжнародних договорів, Договору про функціонування ЄС, а також принципів та цілей ЄС, визначених в установчих договорах.

3. Відповідність законопроекту міжнародно-правовим зобов'язанням України в сфері європейської інтеграції та праву ЄС.

Відповідно до статті 3 Угоди про асоціацію верховенство права, належне врядування, боротьба з корупцією, *боротьба з різними формами транснаціональної організованої злочинності й тероризмом*, сприяння сталому розвитку і ефективній багатосторонності є головними принципами для посилення відносин між Сторонами.

³ Конвенція ратифікована Законом України 1433-IV від 04.02.2004 р.

⁴ Дорожня карта розроблена відповідно до Переговорної рамки ЄС, представленої на Першій міждержавній конференції між Україною та ЄС 25 червня 2024 року, на якій офіційно розпочалися переговори про членство України в Європейському Союзі, та погоджена Європейською Комісією.

Статтею 16 Угоди про асоціацію передбачено, що згідно з відповідним законодавством ЄС та чинним національним законодавством, *співробітництво у сфері міграції, притулку та управління кордонами* буде, зокрема, зосереджуватись на спільному запровадженні ефективної та превентивної політики щодо боротьби з нелегальною міграцією, незаконним переправленням нелегальних мігрантів через державний кордон та торгівлею людьми, у тому числі щодо методів *боротьби з організованими злочинними групами*, що здійснюють незаконне переправлення нелегальних мігрантів через державний кордон та торгівлю людьми, а також захисту жертв таких злочинів.

Згідно зі статтею 22 Угоди про асоціацію Сторони співробітничать у боротьбі з кримінальною та *незаконною організованою чи іншою діяльністю*, а також з метою її попередження. Сторони також віддані ефективному виконанню Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності 2000 року та трьох Протоколів до неї, Конвенції ООН проти корупції 2003 року та інших відповідних міжнародних документів.

Стаття 27 Конвенції проти транснаціональної організованої злочинності передбачає, що держави-учасниці тісно співробітничать одна з одною, діючи відповідно до своїх внутрішніх правових та адміністративних систем, з метою підвищення ефективності правозастосовних заходів для боротьби зі злочинами, що охоплюються цією Конвенцією. Кожна Держава-учасниця, зокрема, вживає ефективних заходів, зокрема спрямованих на:

- зміцнення, або де це необхідно, установлення каналів зв'язку між їхніми компетентними органами, установами і службами для того, щоб забезпечити надійний і швидкий обмін інформацією про всі аспекти злочинів, що охоплюються цією Конвенцією, включаючи, якщо заінтересовані Держави-учасниці вважають це за належне, зв'язки з іншими видами злочинної діяльності;

- сприяння ефективній координації між їхніми компетентними органами, установами і службами і заохочення обміну співробітниками й іншими експертами, включаючи, за умови укладання заінтересованими Державами-учасницями двосторонніх угод або домовленостей, направлення співробітників по зв'язках;

- обмін інформацією і координацію адміністративних та інших заходів, що вживаються у відповідних випадках з метою завчасного виявлення злочинів, що охоплюються цією Конвенцією.

Варто звернути увагу, що сама Конвенція проти транснаціональної організованої злочинності не зобов'язує держави-учасниці призначати національних координаторів, водночас вона створює правову основу для їхнього впровадження задля співпраці. У країнах ЄС призначення таких координаторів є практикою для забезпечення ефективної співпраці та координації в боротьбі з організованою злочинністю.

Стратегією ЄС визначено ключові заходи, серед яких державам-членам *рекомендується створити або надалі розвивати координаційні структури* на національному рівні або спеціалізовані органи в правоохоронних і судових органах, орієнтовані на боротьбу зі структурами організованої злочинності

(розділ 2 «Ефективні розслідування: боротьба із структурами організованої злочинності та пріоритетними злочинами»).

Крім того, для забезпечення механізму співпраці між органами боротьби з організованою злочинністю на рівні ЄС функціонують *Europol* (Європейське агентство з правоохоронної діяльності, далі - Європол) та *Eurojust* (Європейське агентство, що співпрацює з судовими та поліцейськими органами країн-членів ЄС, далі - Євроюст).

Згідно зі статтею 83 Договору про функціонування ЄС *організовану злочинність* віднесено до кримінальних злочинів у сфері особливо тяжкої злочинності транскордонного змісту, що впливає з природи або наслідків таких злочинів або з особливої необхідності спільно боротися проти них.

Відповідно до Договору про функціонування ЄС:

- завданням Євроюсту є підтримання й зміцнення координації та співробітництва між національними органами слідства та обвинувачення у сфері тяжких злочинів, що впливають на дві або більше держави-члена або потребують спільного обвинувачення, що ґрунтується на проведених операціях та інформації, наданій органами держав-членів та Європолом (стаття 85);

- завданням Європолу є підтримка та зміцнення діяльності поліцейських органів та інших правоохоронних служб держав-членів, їхньої взаємної співпраці щодо запобігання та боротьби проти тяжких злочинів, що впливають на дві або більше держав-членів, тероризму та тих форм злочинів, що впливають на спільні інтереси, охоплені політикою Союзу (стаття 88).

Відтак кожна держава-член ЄС має *національний контактний пункт Європолу*⁵, який є основною ланкою між національними правоохоронними органами та Європолом. Ці контактні пункти відповідають за обмін кримінальною інформацією, координацію спільних операцій та підтримку в розслідуваннях, що мають транснаціональний характер. Вони також можуть виконувати функції, схожі на координаторів, у межах своєї юрисдикції.

В рамках Угоди між Україною та Європейським поліцейським офісом про оперативне та стратегічне співробітництво⁶ національним контактним пунктом для України, який діє як центральний контактний пункт між іншими компетентними органами України та Європолом, визначено відділ по взаємодії з Європолом Національної поліції України. Однак на національному рівні в Україні наразі відсутній координатор у сфері боротьби з організованою злочинністю.

Враховуючи надані Європейською Комісією Україні рекомендації у її Звітах, у Дорожній карті з питань верховенства права у підрозділі 4.3 «Боротьба з організованою злочинністю (загальні засади боротьби з організованою злочинністю)» Розділу IV «Юстиція свобода та безпека» передбачено завдання, що передбачає розроблення та прийняття закону щодо створення національного координатора з протидії організованій злочинності та визначення його повноважень задля формування ефективною системи інституційного

⁵ <https://surl.li/teacow>

⁶ Угода ратифікована Законом України № 2129-VIII від 12.07.2017 р.

забезпечення боротьби з організованою злочинністю шляхом посилення їх міжвідомчої координації зі строком виконання – I квартал 2026 року.

Також варто додати, що проєкт Закону у доопрацьованій головним Комітетом редакції, передбачає зміни, які стосуються питань, щодо яких державам надано свободу розсуду у визначенні інституційної моделі координатора.

Таким чином, проєкт Закону *не суперечить* міжнародно-правовим зобов'язанням України, в тому числі у сфері європейської інтеграції, та забезпечить виконання рекомендації Європейської Комісії і заходу Дорожньої карти з питань верховенства права.

4. Висновок Комітету з питань інтеграції України до Європейського Союзу.

Проєкт Закону **не суперечить** міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції.

РАДА

РАДА

РАДА

РАДА

